

نیازسنجی برای تدوین برنامهٔ درس

مهارتهای زندگی

در دورهٔ متوسطهٔ نظری

نویسندگان: رحمتاله خسروی کورش فتحی واجارگاه محبوبه عارفی تهیه و تنظیم: فرزانه اسلامی-کارشناس ارشد روانشناسی

مقدمه

یکی از دورههای تحصیلی که آموزش مهارتهای زندگی در آن بهشدت ضروری احساس میشود، دورهٔ متوسطه است. در این دوره انتظار جامعه از مدرسه آن است که فرزندان یا همان نسل فردای جامعه را آمادهٔ زندگی در اجتماع و ایفای نقش شهروندی کند. با این توصیف دانش آموزان دورهٔ متوسطه، زمانی می توانند شرایط خود و جامعه را بهبود بخشند و با موقعیتهای دشوار زندگی و تغییرات و پیچیدگیهای جامعه روبهرو شده و آن را اداره کنند که از یک برنامهٔ جامع درسی برای آموختن مهارتهای زندگی بهرهمند باشند. این مهم وقتی تحقق می یابد که کلیهٔ عوامل اثر گذار روی برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی، با فعالیت و شراکت همهٔ عوامل برنامهٔ درسی، از طریق نیازسنجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

از این رو مسئلهٔ اصلی پژوهش حاضر، نیازسنجی برای تدوین برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی در دورهٔ متوسطهٔ نظری، براساس مدل تحقیقاتی فرانسیس کلاین است که ویژگیها و ابعاد نیازسنجی این برنامهٔ درسی را از منظر متخصصان تعلیم و تربیت، معلمان و دانش آموزان به طور جامع مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می دهد.

کلیدواژهها: نیازسنجی، عناصر برنامهٔ درسی، مهارتهای زندگی، دورهٔ متوسطهٔ نظری.

■ مفهوم و عوامل نیازسنجی

نیازسنجی برنامهٔ درسی در یک برداشت نهایی عبارت است از تدارک مجموعهای از تدابیر و تصمیمات ضروری برای انطباق و سازگاری برنامهٔ درسے با نیازهای مهم و دارای اولویت. در پژوهش حاضر مهم ترین

شرکت کنندگان در نیاز سنجی برای تدوین برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی متشکل از دانش آموزان، معلمان و متخصصان تعلیم و تربیت است (فتحی واچار گاه، ۱۹۹۹).

■ عناصر برنامهٔ درسی

دربارهٔ این که عناصر برنامهٔ درسی کداماند، دیدگاههای گوناگونی وجود دارد و شاید بتوان گفت، مهمترین برداشت و تعریف از عناصر برنامهٔ درسی، تعریف و طبقهبندی «فرانسیس کلاین» در الگوی «مطالعهٔ نظام آموزشی مدرسهای» و نیز «اکر»، در الگوی «تار عنکبوت برنامههای درسی» است. عناصر برنامهٔ درسی از نظر «اکر» بدین شرح است:

منطـق (چرا فراگیرندگان بایـد یاد بگیرند؟)، مقاصـد و اهداف، محتوا، فعالیتهای یادگیری، نقش معلم، مـواد و منابع، گروهبندی، مکان، زمان، سنجش و ارزشیابی (اکر، ۳۰۰۲).

■ مهارتهای زندگی

به طـور کلی مهارتهای زندگی مهارتهایی هسـتند کـه برای افزایش توانایی هـای روانی اجتماعی افـراد آموزش داده میشـوند و فرد را قادر میسازند که به طور مؤثر با مقتضیات زندگی روبه رو شود (سازمان بهداشت جهانی، ۱۳۷۹).

■ اهداف و پرسشهای پژوهش

این پژوهش با هدف نیاز سنجی برای تدوین برنامهٔ در سی مهارتهای زندگی دورهٔ متوسطه نظری و با تکیه بر مدل تحقیقاتی کلاین انجام گرفته

نیازسنجی برنامهٔ درسی در یک برداشت نهایی عبارت است از تدارک مجموعهای از تدابیر و تصمیمات ضروری برای انطباق و سازگاری برنامهٔ درسی با نیازهای مهم و دارای اولویت

> است. در راستای دستیابی به هدف پژوهش، پرسشهای زیر مطرح است: ۱. معیارهای تدوین عناصر برنامهٔ درسی و مهارتهای زندگی دورهٔ متوسطه نظری با رعایت اولویتبندی آنها از دیدگاه متخصصان تعلیم و تربیت، معلمان و دانش آموزان کدام است؟

> ۲. مـوارد اختلافنظر گروههای مـورد مطالعه در زمینـهٔ اولویتبندی
> معیارهای تدوین برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی کدام است؟

■ روششناسی پژوهش

پژوهش حاضر پیرو طرحی توصیفی از نوع پیمایشی بوده است. روش جمع آوری اطلاعات به دو صورت مطالعات نظری و بررسیهای میدانی انجام گرفته است. در مرحلهٔ مطالعات نظری، مفاهیم اساسی از قبیل نیاز سنجی و شر کت کنندگان در آن، مدلهای تحقیقاتی موجود در زمینهٔ تدوین عناصر برنامهٔ درسی، مطالعات مربوط به حوزهٔ برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی و مؤلفههای آن با استفاده از منابع در دسترس خارجی و داخلی مورد بررسی و مستندسازی قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده برای جمع آوری اطلاعات و اندازه گیری نگرشهای گروههای مورد مطالعه، پرسشنامهٔ محقق ساخته بود. پرسشنامهٔ یاد شده، معیارهای تدوین عناصر برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی را درون ۹ طبقهٔ کلی اهداف، مواد آموزشی، محتوا، فعالیتهای یادگیری، راهبردهای یاددهی ـ یادگیری، ارزشیابی، گروهبندی، زمان و فضا قرار داده تا گروههای مورد مطالعه نظر خود را برحسب درجهٔ اهمیت و اولویت، در مورد آنها اعمال نمایند.

■ روش نمونهگیری و تعداد نمونهها

۱. نمونه گیــری در ســطح جامعهٔ متخصصان تعلیـــم و تربیت بهصورت تصادفی ساده انجام و ۱۹ نفر بهعنوان نمونهٔ تحقیق انتخاب شدند.

 نمونه گیری در سطح جامعهٔ معلمان به صورت خوشهای چندمر حلهای انجام و ۶۴ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند.

۳. نمونه گیری در سطح جامعهٔ دانش آموزان نیز به صورت خوشهای چند مرحله ای انجام و ۳۷۸ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند.

■ روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

به منظور تجزیه و تحلیل ویژگیهای جمعیت شناختی گروههای مور دمطالعه از روشهای آماری توصیفی و به منظور پاسخ گویی به پرسش های تحقیق از روشهای آمار استنباطی (آزمون فریدمن، تحلیل واریانس رتبهای کروسکال و

الیس و uمان_وتینی) با رعایت پیش فرضهای آن استفاده شده است.

■ بحث و نتیجهگیری

یافتههای تحقیق نشان می دهد که بین دیدگاههای متخصصان تعلیم و تربیت، معلمان و دانش آموزان در زمینهٔ اولویتبندی معیارها تدوین برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی، به استثنای مؤلفههای اهداف و محتوا تفاوت معناداری وجود دارد. در این راستا براساس رویکرد مورد استفاده در برنامهٔ درسی، می توان از یکی از دیدگاهها یا تلفیقی از آنها برای تصمیمات آموزشی استفاده کرد. با توجه به این که جامعه در حال تغییر دائمی است، برنامه ریزان درسے میباید پیوسته این آمادگی را داشته باشند که براساس تغییرات جامعه هدفهای آموزشیی را تعیین و انتخاب نمایند، از اینرو، گروههای مورد مطالعه، تناسب اهداف برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی را با نیازهای جامعــهٔ کنونــی و آیندهٔ دانش آموزان مــورد تأکید قــرار دادهاند. در مؤلفهٔ محتوای برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی، گروههای مورد مطالعه تناسب محتوا با تواناییهای یادگیری، نیازها و زندگی واقعی دانشآموزان، فرهنگ و مسائل جامعه را مورد تأكيد قرار دادهاند. بنابراين وظيفة اساسي برنامهريزان و معلمان، پرورش توانایی برای حل مسایل و مشکلات زندگی واقعی در دانشآموزان میباشد. یافتهها نشان داد در مؤلفهٔ فعالیتهای یادگیری در گروههای مورد مطالعه، مشارکت دانش آموزان، انتخاب فعالیتهای یادگیری را مورد تأكيد قرار دادند.

این مسئله باعث می شود که دانش آموزان براساس علایق و نیازهای خود فعالیتهایی را انتخاب کنند که با آمادگی عقلی، جسمی، اجتماعی و عاطفی آنها تناسب داشته باشد. آن چه که در بعد ارزشیابی مهم جلوه می کند این است که گروههای مورد مطالعه بر اهمیت خودارزیابی در برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی تأکید فراوانی داشتند، زیرا در شیوهٔ خودارزیابی، دانش آموزان از چگونگی کارکرد نظام سنجش مطلع می گردند، همچنین فرصتی برای معلم پیش می آید تا با ارائهٔ بازخورد به دانش آموزان بر کیفیت خودسنجی آنها نظارت کند. علاوه بر این، گروههای مورد مطالعه معتقدند که ارزشیابی در برنامهٔ درسی مهارتهای زندگی بهتر است براساس مشارکت معلم و دانش آموزان صورت گیرد، زیرا وقتی دانش آموزان در فرایند ارزشیابی با معلمان مشارکت کنند، تعداد بازخوردها برای بهبود برنامه افزایش می یابد و تصمیم گیری برای دیگر فعالیتهای آموزشی آسان می گردد.

* متن کامل این مقاله در فصلنامهٔ علمی پژوهی علوم تربیتی، دورهٔ پنجم، سال شانزدهم تابستان ۱۳۸۸، شمارهٔ ۲، به چاپ رسیده است.

